

kunne paa ethvert Trin af Behandling tages tilbage, men da ogsaa umiddelbart optages af en Anden.

vedtoges med 87 Stemmer mod 1.

Efterat næste Møde var berammet til næste Dag Kl. 12 og Dagsordenen angiven at være 1) Forelæggelse af et Lovudkast fra Cultusministeren; 2) Fortsættelse af den endelige Behandling af Forretningsregulativet og 3) Valg af Bureauet samt, hvis Tiden tillod det, Fordelingen af Medlemmerne i Afdelinger — blev

Mødet hævet.

Ottende Møde.

Lovdagen den 9de Februar.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde oplæstes.

Formanden: Jeg skal tillade mig at anmelde, at jeg gjennem Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgdistrikt (B. Nørgaard) har modtaget et Andragende fra endeel af hans Vælgere i Anledning af den foretagne Valghandling den 4de December 1849. Dette vil efter den ærede Rigsdagsmands Ønske blive vedlagt de øvrige Documenter, angaaende Valghandlingens i Skive.

Jeg skal derefter give Ordet til den ærede Cultusminister, der agter at forelægge Thinget et Lovudkast.

Cultusministeren: Det Udcast til en Lov angaaende Ophævelsen af den Skolelærerne paa Landet paahvilende Afgift, under Navn af Degnepenſion, som jeg herved har den Ære at forelægge dette Thing, og som jeg antager omdeelt til de ærede Medlemmer, er, som det let vil sees hverken af meget indgribende eller meget omfattende Betydning, ſjøndt det ikke er uden Bigtighed for en enkelt Stand, Skolelærerstandens. At jeg fremlægger det idag, og at jeg overhovedet fremlægger et Lovudkast af ikke større Bigtighed ved denne Rigsdag, medens andre og vigtige Lovgivningsgjenstande, vedrørende mit Ministerium, ikke fremkomme,

har sin Grund deri, at dette Lovudkast berører en Post i Finantsloven, for det mig betroede Ministeriums Vedkommende, hvilken Post ikke kunde ordnes uden ved dette Lovudkast. Jeg maa nemlig ved denne Leilighed strax ſige, at dette Lovudkast enten vil blive det eneste, der bliver fremlagt af mig, eller at der i det Høieste vil komme eet til, og det ligeledes af underordnet og ſpeciel Betydning. Naar jeg ſiger dette, ſaa troer jeg, at det, ved nærmere Betragtning af Forholdene, derfor ikke vil drages i Tvivl, at jeg baade erindrer, at der ved Grundloven er betegnet Gjenstande, om hvilke Cultusministeriet ſkal forelægge Love, og at jeg heller ikke har overſeet, at der ogsaa ere andre Gjenstande, der kræve en Lovgivnings Virksomhed fra dette Ministerium, om de end ikke ere ſaaledes betegnede i Grundloven; men ved den hele omfattende Lovgivnings Virksomhed, der ved Grundlovens udtrykkelige Bydende og ved de forandrede Statsforhold er tildeelt Ministerierne, har der været al Grund til at overveje, hvor meget det var paſſende at forelægge den første Rigsdag og i hvilken Orden. Jeg har ſærlig udtaalt mig for, at der ikke var Grund til at overvælde Rigsdagen med en ſaadan Mængde Lovudkast, og af en ſaa ſtor og omfattende Betydning, at de hverken kunne ſaae den, til deres Bigtighed ſvarende, Behandling, eller, naar de gik igjennem, kunne rolig optages og tilegnes af Folket og føres ind i Livet; og naar jeg faſtholdt denne Betragtning, ſaa maatte jeg, ſaa meget jeg end indſaae Bigtigheden af de Gjenstande, hvorom der paalaa Cultusministeriet at udarbejde Lovforſlag, erkjende, at hvad der maatte forelægges af de andre Ministerier maatte have Forrang ved denne første Rigsdag, ligesom at dette fuldkomment vil optage dens Tid og Kræfter. Finantsloven, der nødvendigviis maatte forelægges, drog naturligviis med ſig en Række andre Lovbeſtemmelſer, navnlig adſkillige Lovforſlag, der ere fremkomne fra Indenrigsministeriet, ſom om det end ikke i og for ſig havde været nødvendigt at forelægge dem nu, dog tildeels maatte forelægges, fordi de ſtaaer i en uadſkillig Forbindelse med Finantsloven; og naar jeg endelig betragter de større og vigtigere Lovfor-